Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii izgonirii lui Adam din rai

Tatăl Savaot este în Mine când grăiesc, căci sunt Fiul şi Cuvântul Său, aşa cum la început când l-am zidit pe om zicând: *«Să facem om după chipul şi asemănarea Noastră»*, El cu Mine şi prin Mine şi din Mine a grăit. Amin.

Să ne aşezăm în cartea Mea din zilele acestea, copii care Mă primiţi cuvânt din Tatăl. Voi, şi cu tot poporul cuvântului Meu, să ştiţi bine şi cu multă trăire că Dumnezeul vostru Se numeşte Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, căci oamenii care se dau a fi creştini pe pământ nu ştiu numele lui Dumnezeu, fiindcă numai Duhul Sfânt ştie în om, căci Duhul Sfânt este fiinţa Tatălui şi a Fiului, iar când fiinţa lui Dumnezeu nu are lucrare în om, omul nu-L cunoaşte pe Dumnezeu, chiar dacă dă să vorbească despre Dumnezeu. Eu şi cu Tatăl când cuvântam împlineam, căci aşa lucrează Duhul Sfânt, fiinţa lui Dumnezeu, după ce Îşi rosteşte cuvântul. Amin.

O, cât de mult am iubit Noi, Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, cuvântul cel de facere a omului ca să Ne împlinim casă şi ca să Ne odihnim în ea şi ca să Ne mărturisim în ea şi prin ea! O, copii de Dumnezeu cuvântători! Ucenicii Mei au mărturisit acum două mii de ani taina lui Dumnezeu şi credinţa cea pentru ea şi au spus că omul trebuie să creadă în Tatăl, în Fiul şi în Duhul Sfânt şi în biserică, şi întru acestea botezându-se şi crezând, să fie iertat de păcatele sale şi să se îndumnezeiască, şi prin mărturisire să-L împărtăşească oamenilor pe Dumnezeu, fiind omul fiu al învierii şi al vieţii de veci ce va să fie în cerul cel nou şi în pământul cel nou, pe care Dumnezeu le-a făgăduit spre moştenire celor ce-L iubesc pe El. Amin.

O, poporul Meu, toată taina lui Dumnezeu este prin biserică, iar biserica lui Dumnezeu nu este altceva decât omul. Dacă Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, nu Se slăveşte în om şi din om, nu este omul biserică a lui Dumnezeu şi nu-L cunoaşte pe Dumnezeu în el şi de aceea nici nu-L poate arăta altora, căci Duhul Sfânt, Fiinţa Tatălui şi a Fiului, Se mărturiseşte şi Se slăveşte în lături când este în om, şi Se împlineşte prin om mărturisindu-Se. Amin.

O, cât de mult Mă doare că nu mai am locaş de odihnă şi de mărturisire pe pământ! O, fiilor copii, ce frumos este omul care este biserică a Fiinţei lui Dumnezeu, locaş al Duhului Sfânt, adevărat închinător, aşa cum i-am spus Eu samarinencei despre adevăraţii închinători, care se închină Tatălui în duh şi în adevăr, precum Tatăl voieşte! L-am zidit pe om atât de frumos cât şi Eu sunt, căci am voit să fiu Eu cu chipul şi cu asemănarea Mea în el şi să-Mi fie el locaş al slavei Mele. Slava Mea este lucrarea Mea, şi numai atât trebuia să fie omul, iar Dumnezeu să-i fie Stăpân, fiindcă l-a făcut. Omul însă s-a lăsat păcălit prin nesupunere, iar nesupunerea este ca şi necredinţa. Ea îl face pe om să se încreadă în sine dacă Dumnezeu locuieşte în ascuns pentru ca să-l ajute pe om să aibă mereu plata ascultării prin supunere şi prin temere de Dumnezeu, armura care nu-l lasă pe om să piardă fiinţa lui Dumnezeu din locaşul Său. Mă doare durere lungă de şapte mii de ani, de când omul a stricat iubirea Mea în el, care l-ar fi ţinut pe el locaş al slavei Mele, supus iubirii lui Dumnezeu din el. Când omul zdrobeşte în el iubirea Mea, el creşte în sine şi se face păcat împotriva slavei Duhului Sfânt, Care îl face pe om frumos ca şi pe Dumnezeu şi bucurie şi odihnă a Mea în el, căci pentru aceasta l-am creat, şi iubind l-am zidit.

O, poporul Meu, când omul îşi face o păpuşă frumoasă, iubind o face, şi apoi se bucură de ea, iar ea ascultă, fiindcă nimic altceva nu poate face ea pentru stăpânul ei sau împotriva lui. Aşa am lucrat şi Eu pe păpuşa Mea cea din pământ plămădită, şi, uitându-Mă la chipul Meu pe care Tatăl îl iubea, aşa am zidit zidirea Mea. Dar dacă apoi am suflat peste ea ca să pun în ea viaţă, păpuşa Mea nu a ascultat de Mine aşa cum ascultă o păpuşă care nu poate să facă nimic decât ce face stăpânul său cu ea.

O, cât de mult am tânjit să fie omul păpuşă cuminte spre bucuria Mea, spre mângâierea Mea, mai ales că Eu i-am suflat şi viaţă în ea ca să fie păpuşă însufleţită şi să pun în ea iubirea Mea, iubind ea din ea pe stăpânul ei. Am plâns mult pe pământ acum două mii de ani, şi le-am spus la toţi că până nu vor fi ca pruncii, nu vor intra întru împărăţia Mea, întru iubirea Mea, căci iubirea Mea din om îl ţine pe om curat şi ascultător şi iubitor şi sfânt, precum Eu sunt, îl ţine păpuşă dulce spre bucuria Celui ce l-a făcut, aşa cum Eu sunt păpuşa Tatălui Meu Savaot pentru că Îl ascult şi Îl iubesc spre bucuria şi spre mângâierea Lui. Amin.

O, copii făcători de Dumnezeu în om! Ce mult doresc să aveţi voi păpuşi, fiilor copii, fiilor păpuşi! Voiesc să vă bucur, căci sunteţi copii, şi copiii ştiu să se bucure dacă au bucurii. Eu sunt păpuşa Tatălui Meu Dumnezeu, şi Mă sălăşluiesc cu fiinţa Mea în voi, ca să Mă aşezaţi voi în om şi să-Mi împlinesc împărăţia Mea din cei împrunciţi prin ascultarea de Tatăl, căci Tatăl aşa închinători voieşte, cu Duhul Sfânt în ei şi cu adevărul care-i face pe ei copii, nou-născuţi, fiilor făcători de Duh Sfânt în om. Mi-e dor de om frumos, Mi-e dor de om viu prin Duhul Sfânt din el, că l-am pierdut din Mine şi M-a pierdut din el omul cel zidit de mâna Mea, căci nesupunerea lui l-a făcut să nu Mă asculte, şi l-a izgonit din Mine pe cel ce n-a mai semănat cu Mine, aşa cum Eu cu Tatăl semăn prin supunerea Mea, prin iubirea Lui de Mine, şi care Mă ţine întru El, şi pe El întru Mine.

Hai să plângem după fericirea omului! Hai să plângem înaintea Tatălui, poporul Meu! O, fiilor, faceţi-vă păpuşile Mele, ca să vă aibă Dumnezeu sălaşe ale Sale. O, fiilor, o păpuşă făcută de om spre bucuria şi spre mângâierea omului, nu cere nimic. Ea nu poate decât să-şi dăruiască frumuseţea ei celui ce a făcut-o frumoasă pe ea. O, poporul Meu, ia pildă vie din ceea ce Eu am voit să te fac să înţelegi şi să poţi. Te îmbiu spre iubirea Mea în tine, şi care te îndumnezeieşte ca să te faci locaş al slavei Mele, fiule poporul Meu.

Ne aşezăm la oglindă acum, ca să Ne facem frumoşi, din zi în zi mai frumoşi. Eu în voi, şi voi în Mine să vă uitaţi, ca să Ne facem păpuşi, fiilor. Vă întăresc cu binecuvântare pentru vremea înfrânării de la bucate ca să vă pregătiţi strălucit trupuşoarele pentru sălăşluirea fiinţei lui Dumnezeu în ele, căci pentru biserici sfinţite lui Dumnezeu stă acum scris şapte săptămâni de postire cu trupul şi de hrănire cu fiinţa Duhului Sfânt a inimilor voastre, căci vai celor ce nu ştiu ce este şi ce aduce postirea cu trupul spre bucuria slavei Duhului Sfânt în omul care se face frumos lui Dumnezeu! Gândul Meu să fie gândul vostru, copii lucrători cu Dumnezeu peste vremea aceasta, ca să putem cu Duhul Sfânt pentru fiinţa cărţii care va vesti peste pământ praznicul cincizecimii cuvântului venirii Mele, cuvântul Meu care îl naşte pe om din el, spre bucuria împlinirii vieţii veacului ce va să fie veşnic pentru cei ce cred toate cele făgăduite de Mine că vor veni pe pământ. Eu spor ceresc vă dau, că sunteţi mici, iar cartea cuvântului Meu e mare cât Dumnezeu. Şi vă voi da toate cele de trebuinţă pentru fiinţa ei cu care vom prăznui praznic de Duh Sfânt, cincizeci de ani de cuvânt de înviere, şi apoi un pic de vreme de har şi de răbdare cu har pentru naşterea din nou a lumii. Amin.

O, copii care-Mi călăuziţi poporul spre harul Duhului Sfânt! Cei ce n-au ştiut să vă iubească pe voi şi să creadă în voi pentru slava Mea pe care o împart prin voi, vor suspina în curând când vor privi şi vor vedea că Eu, Domnul, am crezut în voi şi am avut în voi iubirea Mea. V-am spus în câteva rânduri că iubirea Mea din voi îşi are soţii ei, şi fericiţi vor fi cei ce au iubit în voi iubirea Mea şi s-au folosit de înţelepciunea ei din voi. Faceţi din poporul care stă la făcut, faceţi păpuşi ale Mele şi bucuraţi-vă de ascultarea lor şi mângâiaţi-vă de la rodul lor cel sfânt. Şi fiţi păpuşi, fiilor, ca să vă am de model pentru cei ce cu înţelepciune cunosc şi iubesc viaţa Mea pentru ei şi în ei. Amin, amin, amin.

28-02/13-03-2005